

Despre gândurile rele

Despre gândurile rele

- fragment de scrisoare -

Vorbești despre gândurile rele, nedorite, pe care le urăști și care se ivesc în inima ta atunci când vrei să te ocupi cu Domnul Hristos sau când te gândești cu adevărat la El. Atunci tu te oprești ca să-l mărturisești aceste gânduri; dar ocupația aceasta nu face decât să provoace alte gânduri rele: este o trudă fără sfârșit.

Eu cred că n-ai ajuns încă să te bucuri de o deplină eliberare de tine însuși și de „carne”, chiar dacă ești credincios Domnului Isus Hristos. Cred că, dacă sufletul tău ar fi eliberat, ai înțelege că nu-ți este de folos să te oprești la mărturisirea înaintea lui Dumnezeu a gândurilor care ți se ivesc în suflet; aceasta permite cărnii să triumfe, determinându-te să te ocupi cu ea. Dacă voința ta nu este angajată, atunci asemenea gânduri trebuie lăsate la o parte și tratate prin atitudinea: „nu sunt eu”.

Dacă sufletul nu-ți este eliberat, nu vei putea, desigur, să procedezi în felul acesta, dar, dacă te bucuri de libertate, atunci nu vei suferi pentru astfel de lucruri.

Ceea ce vreau să-ți spun în mod simplu este că, atunci când vin gânduri rele în suflet, gânduri nedorite și disprețuite, în loc să te ocupi cu mărturisirea lor, să nu încetezi să te ocupi cu Domnul Hristos.

Dacă însă intervine voința ta, atunci va trebui să le mărturisești lui Dumnezeu. Altfel, lasă-le să treacă, cum ai face cu o persoană nedorită - care nu ai fi tu însuși - pe care o știi că nu se corectează și al cărei contact le pătează și-ți aduce numai suferințe. Îndepărtează-te, nu te apropia de ele, lasă-le acolo unde sunt!

Ascultându-le o singură dată, înseamnă să-i dai cărnii locul pe care-l caută; înseamnă, într-un fel, s-o recunoști, s-o accepți; nu să-i urăști lucrurile, ci să-i dai satisfacție.

Eu doresc să capeți harul de a lăsa la o parte „carnea”, de a o renega, de a nu o recunoaște și de a-ți continua drumul cu conștiința că ea este mereu prezentă și că va fi până la sfârșit.

Ce privilegiu să poți, prin har, să refuzi să ascuți sugestiile „cărnii” când ea este la lucru! Cazul tău este comun majorității celor care aparțin Domnului, în ce privește gândurile rele, nedorite, disprețuite. Nu te opri la ele! Continuă ca și cum n-ai auzi sugestiile cărnii! Fii surd cu privire la acestea! Dacă se arată voința, atunci mărturisește-I lui Dumnezeu, dar nu analizând răul.

Privește mai ales în sus, cu inima plină de sentimentul slăbiciunii și al neputinței tale și, de fiecare dată când ai această conștiință, conținut cu ochii ținți spre Cel de la care vine toată puterea!"